

بررسی میزان نتایج مثبت و منفی کاذب تست توبرکولین در تشخیص پریکاردیت سلی در بیماران مراجعه کننده به بیمارستان های امام خمینی (ره) و مدرس تهران در سال های ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۳

آرمان رستم زاد^{۱*}، جواد چراغی^۲

(۱) عضو هیئت علمی میکروبیولوژی دانشگاه ایلام، ایران

(۲) استادیار فیزیولوژی آموزشکده دامپزشکی دانشگاه ایلام، ایران

تاریخ دریافت: ۸۵/۱۲/۸

تاریخ پذیرش: ۸۶/۱/۲

چکیده

یکی از شایعترین عوامل ایجاد کننده پریکاردیت بدنال ابتلاء به سل ریوی مایکوباکتریوم توبرکلوزیس است. از روش هایی همانند تست - PPD کشت و رنگ آمیزی مایع پریکارد، بیوپسی بافت پریکارد و PCR مایع پریکاردیال جهت تشخیص پریکاردیت استفاده می شود. در این مطالعه میزان حساسیت و ویژگی تست PPD جهت تشخیص پریکاردیت سلی مورد ارزیابی قرار گرفت. در این تحقیق ۱۰۰ بیمار بستری شده در بیمارستان های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و بیمارستان امام خمینی (ره) که با تشخیص اولیه پریکاردیت سلی طی سالهای ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۳ پذیرش شده بودند مورد بررسی قرار گرفتند. ابتدا تست PPD بعمل آمد سپس نمونه گیری از مایع پریکارد و بیوپسی بافت پریکارد بعمل آمد. از مایع پریکارد جهت رنگ آمیزی به روش زیل - نلسون و کشت بر روی محیط لوین اشتاین جانسون استفاده گردید. از بیوپسی بافت پریکارد جهت کشت بر روی محیط لوین اشتاین جانسون و پس از فیکساسیون رنگ آمیزی H&E و همچنین مطالعه جهت مشاهده گرانولوم پنیبری شکل و باسیل توبرکلوزیس استفاده گردید. در این بررسی از ۱۰۰ بیمار مورد مطالعه در ۴۰ مورد با روش های آزمایشگاهی پریکاردیت سلی تشخیص داده شد که همگی علائم بالینی سل از خود نشان دادند. در این بیماران کشت مایع پریکارد در ۱۸ بیمار (۴۵ درصد)، کشت بیوپسی پریکارد در ۱۸ بیمار (۴۵ درصد)، رنگ آمیزی مایع پریکارد در ۹ بیمار (۵/۲۲ درصد) و تست جلدی توبرکولین در ۳۰ بیمار (۷۵ درصد) مثبت گردید. ضمن اینکه تست جلدی توبرکولین در ۱۰ بیمار (۲۵ درصد) منفی کاذب و در (۴۰ درصد) بیماران نتیجه مثبت کاذب گردید. (در این تحقیق میزان اندوراسیون تست جلدی توبرکولین بیش از ۱۰ میلی متر مثبت و کمتر از آن منفی محسوب می گردید).

واژه های کلیدی: مایکوباکتریوم توبرکلوزیس، توبرکلین تست، محیط لوین اشتاین جانسون

* نویسنده مسئول: آرمان رستم زاد ، عضو هیئت علمی میکروبیولوژی دانشگاه ایلام، ایران

Email : G_cheraghi77@yahoo.com

مقدمه

اگر چه شیوع توپرکلوزیس از گذشته تا بحال در حال کاهش بوده است ولی این بیماری متأسفانه هنوز هم یکی از مشکلات بزرگ جوامع عقب مانده و در حال توسعه است. امروزه با شیوع روزافزون بیماری ایدز (HIV) این بیماری بیشتر توجه محققین را به خود جلب کرده است.

ابتلا به پریکاردیت ممکن است بدلائیل مختلف از جمله عوامل عفونی (باکتریال، ویروسی و قارچی) بیماری های التهابی واسکولیت، لوپوس اریتماتوز، پلی آرتريت و اختلالات متابولیک ایجاد شود (۱).

شایعترین علل پریکاردیت به ویژه در کشورهای در حال توسعه ناشی از مایکوباکتریوم توپرکلوزیس می باشد که بیشتر اوقات با علایمی از قبیل درد سینه، کاهش وزن، عرق شبانه، دیسپنسی، افیوژن پلور و... همراه می باشد (۱-۳). در حال حاضر بوسیله تست PD، کشت و رنگ آمیزی مایع پریکاردیال و بیوپسی بافت پریکارد و PCR می توان پریکاردیت سلی را تعیین کرد.

با توجه به اینکه بیماری سلی یکی از معضلات کشور ماست و از طرفی پریکاردیت سلی یکی از عوارض آن می باشد، در این مطالعه تلاش در این بود که میزان حساسیت تست توپرکولین در تشخیص اولیه این بیماری و همچنین میزان خطاهای مثبت و منفی کاذب این تست را مشخص نمائیم.

روش کار

جامعه مورد مطالعه

افراد مورد مطالعه در این تحقیق شامل ۱۰۰ بیمار بودند که با تشخیص اولیه پریکاردیت توسط متخصصین قلب و عروق در بیمارستان های وابسته به دانشگاه بستری شده بودند. این افراد براساس علایم بالینی از قبیل درد سینه، کاهش وزن، عرق شبانه، سرفه های صبحگاهی افیوژن پلور و... و مثبت شدن تست توپرکولین به دو دسته مبتلایان به پریکاردیت سلی و غیرسلی تقسیم می شدند. از تمامی این بیماران جهت مشخص شدن تعداد نتایج مثبت کاذب و منفی کاذب تست توپرکولین بعمل آمد.

تعداد نمونه و روش کار

تعداد نمونه جامعه آماری شامل هر ۱۰۰ بیماری بودند که در طی سالهای ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۳ در بیمارستان های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و بیمارستان امام خمینی (ره) با تشخیص اولیه پریکاردیت بستری شده بودند که از بیماران ی ابتدا علایم بالینی و تاریخچه بیماری ثبت می شد و سپس از آنها تست توپرکولین و نمونه گیری جهت انجام سایر روش های روتین تشخیص سل بعمل آمد. نمونه ها از مایع پریکارد و بیوپسی بافت پریکارد تهیه می شد.

تست توپرکولین

ابتدا میزان یک واحد توپرکولین (0.1 mm^3) در ناحیه ساعد بیماران بصورت داخل جلدی تزریق و بعد از ۷۲ ساعت نتیجه مورد ارزیابی قرار می گرفت. در این بررسی میزان اندوراسیون (تورم و قرمزی) بیش از ۱۰ میلی متر مثبت و کمتر از ۱۰ میلی متر منفی تلقی می گردید.

آماده سازی مایع پریکارد

ابتدا مایع پریکارد بمدت ۱۰ دقیقه با سرعت ۵۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفوژ گردیده و از قسمت رسوب آن جهت رنگ آمیزی زیل نلسون و کشت در محیط لونیشتاین جانسون استفاده می شد.

آماده سازی بیوپسی بافت پریکاردیال

بیوپسی مربوط به پریکارد را پس از بررسی از نظر وجود گرانولوم پنیری شکل در گریندر همراه با یک میلی لیتر سرم فیزیولوژی بخوبی هموژن کرده و از سوپانسیون بدست آمده جهت تهیه گسترش و کشت استفاده می گردید.

تهیه گسترش جهت رنگ آمیزی زیل نلسون

در این مطالعه از قسمت رسوب مایع پریکارد و همچنین از سوپانسیون مربوط به بیوپسی گسترش تهیه می شد و پس از فیکساسیون با روش زیل نلسون رنگ آمیزی بعمل می آمد.

کشت نمونه ها

از رسوب مایع پریکارد و همچنین سوپانسیون مربوط به بیوپسی به محیط لونیشتاین جانسون تلقیح می شد، و نمونه ها بمدت ۴ هفته در مجاورت ۵ درصد دی اکسید کربن انکوبه می شدند. و هر هفته

محیط های کشت از نظر وجود کلنی میکوباکتریوم توبرکلوزیس مورد بررسی قرار می گرفت.

نتایج

در این مطالعه هر صد بیماری که توسط پزشک متخصص با تشخیص پریکاردیت طی سالهای ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۳ در بیمارستان بستری شده بودند مورد ارزیابی قرار گرفتند. سن بیماران مورد مطالعه از ۱۲ تا ۷۶ سالگی با میانگین ۴۹ سال که شامل ۶۳ مرد و ۳۷ زن (۳۷ درصد) بودند. توزیع فراوانی افراد مورد مطالعه بر حسب سن در جدول شماره یک آمده است. براساس علایم بالینی، یافته های رادیولوژیک، تست جلدی توبرکلین، مشخصات هیستوپاتولوژی در ۴۰ نفر از آنها پریکاردیت سلی تشخیص داده شد که این افراد شامل ۱۳ زن (۵/۳۲ درصد) و ۲۷ مرد (۵/۶۷ درصد) بودند. توزیع

فراوانی مبتلا به پریکاردیت سلی بر حسب سن در جدول شماره ۲ آمده است. در تمامی بیماران (هر صد نفر) تست جلدی توبرکلین بعمل آمد که در افراد مبتلا به پریکاردیت سلی تست توبرکلین در ۳۰ بیمار (۷۵ درصد) مثبت و در ۱۰ بیمار (۲۵ درصد) منفی گردید که این ۲۵ درصد نشانگر میزان نتیجه منفی کاذب تست توبرکلین در تشخیص پریکاردیت سلی می باشد. ضمن اینکه در افراد مبتلا به پریکاردیت غیرسلی نتیجه تست توبرکلین در ۲۴ نفر (۴۰ درصد) مثبت گردید که به عنوان میزان نتایج مثبت کاذب در تشخیص پریکاردیت سلی محسوب می گردد. در جدول شماره ۳ مقایسه نتایج تست های آزمایشگاهی مورد استفاده در تشخیص میکوباکتریوم توبرکلوزیس آمده است.

جدول شماره ۱. توزیع فراوانی افراد مورد بررسی بر حسب سن در بیمارستان های امام (ره) و شهید مدرس

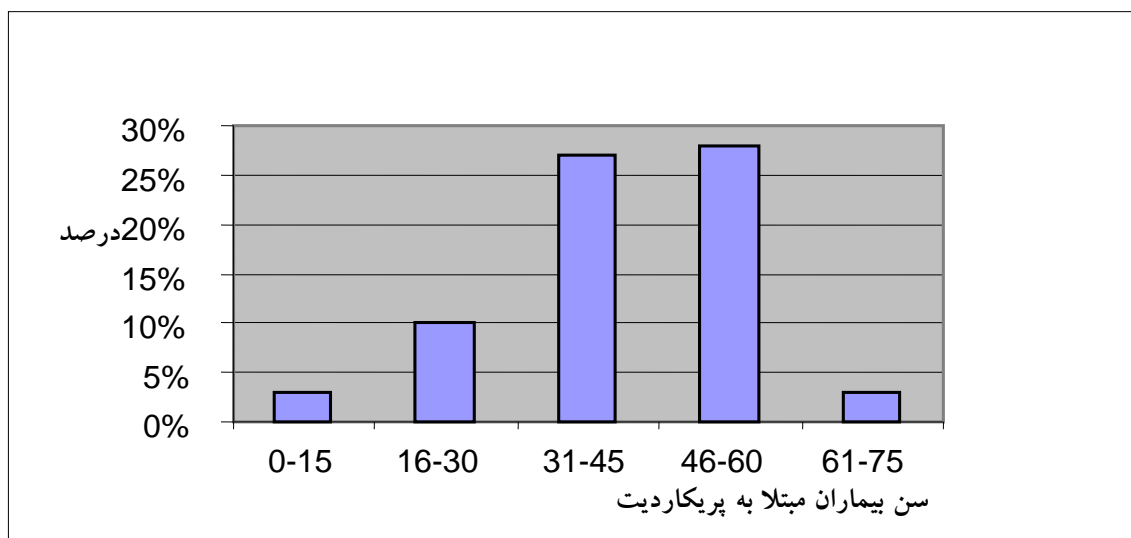
بیماران مبتلا به پریکاردیت (سن)	تعداد	درصد
۰-۱۵	۳	۳٪
۱۶-۳۰	۱۰	۱۰٪
۳۱-۴۵	۲۷	۲۷٪
۴۶-۶۰	۲۸	۲۸٪
۵۷-۶۱	۳	۳٪
جمع	۱۰۰	۱۰۰٪

جدول شماره ۲. توزیع فراوانی افراد مبتلا به پریکاردیت سلی بر حسب سن در بیمارستانهای امام (ره) و شهید مدرس

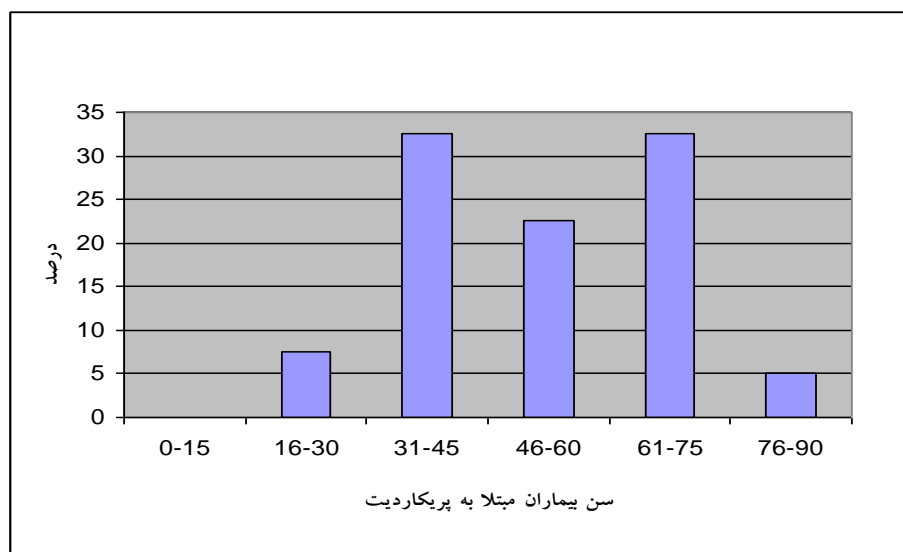
بیماران مبتلا به پریکاردیت (سن)	تعداد	درصد
۰-۱۵	۰	۰٪
۱۶-۳۰	۳	۷/۵٪
۳۱-۴۵	۱۳	۳۲/۵٪
۴۶-۶۰	۹	۲۲/۵٪
۵۷-۶۱	۱۳	۳۲/۵٪
۷۶-۹۰	۲	۵٪
جمع	۴۰	۱۰۰٪

جدول شماره ۳. نتایج تست های مورد استفاده در تشخیص پریکارдит سلی

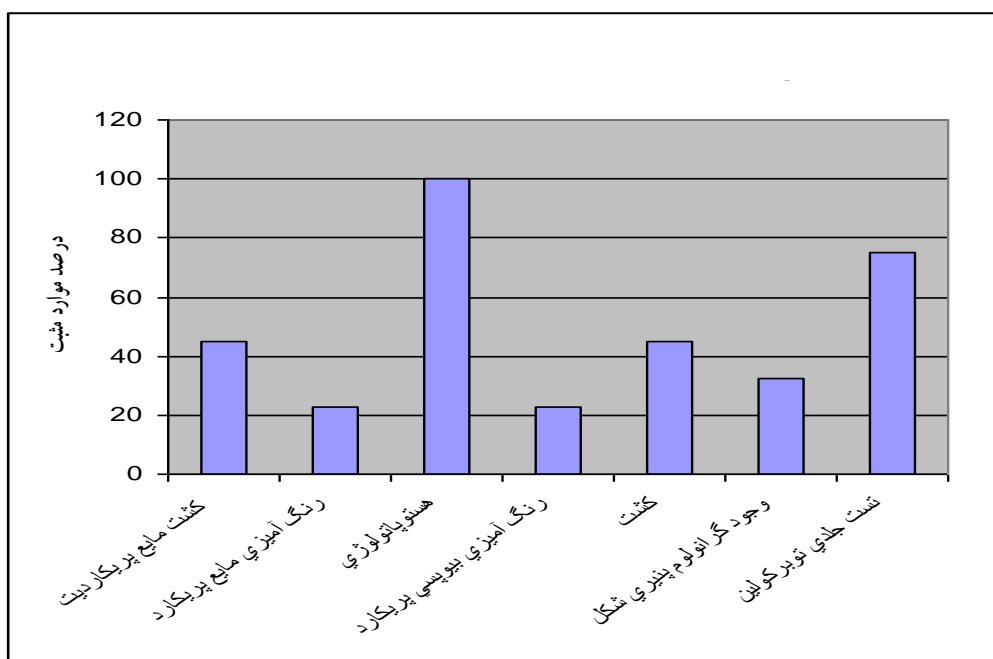
نوع تست	تعداد مثبت	درصد مثبت	تعداد کل	درصد کل
کشت مایع پریکارдит	۱۸	۴۵	۴۰	۱۰۰
رنگ آمیزی مایع پریکارد	۹	۲۲/۵	۴۰	۱۰۰
هستوپاتولوژی	۴۰	۱۰۰	۴۰	۱۰۰
رنگ آمیزی بیوپسی پریکارد	۹	۲۲/۵	۴۰	۱۰
کشت	۱۸	۴۵	۴۰	۱۰۰
وجود گرانولوم پنیبری شکل	۱۲	۳۲/۵	۴۰	۱۰۰
تست جلدی توبرکولین	۳۰	۷۵	۴۰	۱۰۰

نمودار ۱. توزیع فراوانی افراد مورد بررسی بر حسب سن

نمودار ۲. توزیع فراوانی افراد مبتلا به پریکارдит سلی بر حسب سن

نمودار ۳. نتایج تست های مورد استفاده در تشخیص پریکاردیت سلی

بحث

پزشکان شدید و همزمان با آن سایر روشهای روتین تشخیص سل نیز نظیر کشت و رنگ آمیزی مایع پریکارد کشت و رنگ آمیزی بیوپسی بافت پریکارد در کنار مطالعات هیستوپاتولوژیک و رادیولوژیک و فیزیکی نیز انجام شد.

در این بررسی بطور کلی بر ما معلوم شد که در ۷۵ درصد بیماران مبتلا به پریکاردیت سلی تست جلدی توبرکولین مثبت و در ۲۵ درصد موارد خطای منفی کاذب و در ۴۰ درصد موارد خطای مثبت کاذب وجود دارد. هر چند در این رابطه مطالعات زیادی صورت نگرفته است اما همین اندک مطالعات صحت پژوهش را تایید می کند.

در مطالعه ای که توسط HUGO –HAMMAN در سال ۱۹۹۱ در آفریقای جنوبی بر روی ۱۰۵ کودک مبتلا به صورت DESCRIPTIVE انجام شد مؤید این مطلب است که:

در این مطالعه او از کشت و رنگ آمیزی بیوپسی و تست پوستی توبرکولین و اندازه گیری ADA در

از آنجائیکه بیماری پریکاردیت یک بیماری خطرناک و تهدید کننده می باشد و بایستی بیمار به سرعت تحت درمان و عمل جراحی قرار گیرد و پزشکان برای تشخیص انواع پریکاردیت (TB، غیر TB و ایدیوپاتیک) فاقد یک پروتکل منظم و منسجم می باشند و جهت تشخیص بیماری مجبورند به علایم بالینی و تاریخچه کشت و رنگ آمیزی نمونه خلط، پلور و مایع پریکارد، بیوپسی غدد لنفاوی، بیوپسی بافت پریکارد، کشت و رنگ آمیزی آن و در نهایت اقدام براساس تشخیص احتمالی تا ارائه نتایج قطعی از آزمایشگاه و همچنین یافته های اکوکاردیوگرافی و رادیوگرافی اقدام کنند. که در برخی موارد تشخیص آنها درست نبوده و متأسفانه عود بیماری هم مشاهده شده و درمان ناموفق می ماند. فلذا هدف از این مطالعه بررسی میزان حساسیت تست جلدی توبرکولین در تشخیص پریکاردیت سلی و همچنین ارزیابی میزان خطاهای مثبت و منفی کاذب این تست در تشخیص بیماری در بیماران بستری شده با تشخیص اولیه پریکاردیت توسط

مورد و کشت بیوپسی پریکارد در ۳ مورد مثبت و نتیجه تست جلدی توبرکولین در ۱۰ بیمار ۷۷ درصد موارد مثبت و در ۲۳ درصد موارد منفی کاذب بود (۴). که این مسئله صحت پژوهش ها را تأیید می کند.

در مطالعه ای که توسط John, F. Murray و همکاران در سال ۲۰۰۰ انجام گرفت ضمن اشاره به موارد مثبت و منفی کاذب تست توبرکولین در تشخیص پریکاردیت سلی علت موارد مثبت کاذب تست را عفونت قبلی باکتریایی به مایکوپلاسماها و از موارد منفی شدن این تست را یکی تزریق یادآور تست BCG و همچنین شرایط آب و هوایی می داند (۵,۶,۷,۸).

در مطالعه ای که توسط Richard E. Chaisson در سال ۲۰۰۰ انجام گرفت ضمن اشاره به موارد مثبت و منفی کاذب تست توبرکولین دلایل مثبت کاذب را عفونت های دیگر باکتریایی که با توبرکلوزیس واکنش متقاطع نشان می دهند یا عدم دقت در خواندن تست و دلایل منفی کاذب را یکی عدم دقت در خواندن تست و همچنین تزریق داروهای استروئیدی می داند.

تشخیص استفاده کرد و نتایج از این قرار بود: کشت و بیوپسی در ۹۸ درصد موارد مثبت ارزیابی شد. تست پوستی PPD در ۷۵ درصد موارد مثبت و اندازه گیری میزان فعالیت آنزیم ADA نیز یک روش تشخیصی مناسب می باشد.

در مطالعه ای که توسط SAGRISTA و SAULEDA و همکاران در ۱۳ بیمار مبتلا به پریکاردیت سلی انجام گرفت کشت مایع پریکارد از نظر وجود مایکوباکتریوم توبرکلوزین در ۳ مورد، کشت بیوپسی غدد لنفاوی در ۲ مورد کشت بیوپسی پریکارد در ۳ مورد مثبت و کشت بیوپسی پریکارد در ۶ بیمار مثبت و نتیجه تست جلدی توبرکولین در ۱۰ بیماری یعنی در ۷۷ درصد موارد مثبت و در ۲۳ درصد موارد منفی کاذب بود (۴). که نتایج این مطالعه با نتایج پژوهش ما مطابقت دارد.

در مطالعه ای که توسط Sagrista - sauleda و همکاران در ۱۳ بیمار مبتلا به پریکاردیت سلی انجام گرفت کشت مایع پریکارد از نظر وجود مایکوباکتریوم توبرکلوزین در ۳ مورد، کشت بیوپسی غدد لنفاوی در ۲

References

- 1-Scully.E, etal. Case records of the massach usetts general hospital case. *NeNGL J Med.*1997; 336(25): 812-9.
- 2-Nelson. C.T.S,Taber L.H.Dignosis of Tuberculosis pericarditis with a fluorochrome stain. *Pediatr Infect Dis Y.*1995;314(11): 1004-1007.
- 3-Kwany Konkoh, et al. Adenosine deaminase and carcinoembryonic antigen in pericardial effusion diagnosis especially in suspected tuberculous pericarditis. *Circulation.*1994; 89(6) 2728-35.
- 4-Sagrsta Sauleda, GPermanyer Miralda J Soler. Tuberculous pericarditis: ten years experience with a prospective protocol for diagnosis and treatment. *JACC.* 1998; 11(4): 724-728.
- 5-American thoracic society. Treatment of tuberculosis an tuberculosis infection in adults and children. *Am J Respir Crit Care Med.* 1994; 1359-1374.
- 6-American thoracic society. Control of tuberculosis in the United states. *Am Rev Respir Dis.* 1992; 146:1623-1633.
- 7-Keding El Jr, Kirkpatrick BV, Carter WH, Hill FA Caldwell K, Entwistle M.Underreading of the tuberculin skin test reaction. *Chest.* 1998; 113:1175-1177.
- 8-Menzies R, Vissandjee B,Amyot D.Factors associated with tuberculin reactivity among the foreign – born in Montreal. *Am Rev Respir Dis.* 1992; 146:752-756.